

[Mærk.]

af overordentlig stor betydning for alle dem, der er beskæftiget indenfor vort apotekervæsen og vor medicinalindustri, at i hvert fald de 4 gamle partier står bag denne lovgivning, som formodentlig kan holde et stykke tid fremover.

Udover de ikke få fremskridt, som lovforslaget medfører for apotekspersonalet, lægger vi særlig vægt på den tidsbegrænsning af særnævne på specialiteter, som nu gennemføres, og på det nye afgiftssystem. For første gang på dette lovgivningsområde er der skabt muligheder for, at forbrugerne og prisdirektoratet bliver repræsenteret i medicintakstudvalget og i specialitetsnævnet og derved får indflydelse på fastsættelsen af avancer og priser, såvel på apoteks- som på fabriksfremstillede præparater. Deraf følger, at den mere effektive priskontrol, som nu kan gennemføres, vil blive til fordel for forbrugerne.

I henhold til § 84 vil der 5 år efter lovens ikrafttræden, altså i 1960, være visse ældre specialiteter, som ikke fortsat kan sælges eller forhandles under særnavn. Der skabes herved en fri konkurrence, idet der så alene bliver prisen at konkurrere på. Vi mener, at dette vil medføre en billigørelse af disse præparater.

Mit parti anser oprettelsen af et institut for lægemiddelforskning for at være af stor betydning, og vi håber, at dette institut kan blive en realitet inden altfor længe.

Jeg skal slutte disse bemærkninger med at sætte en streg under den mulighed, der skabes for konkurrence imellem apoteks-fremstillet, af kontrolerede laboratorier fremstillet og af medicinalfabrikker fremstillet medicin, en konkurrence, som ikke kan undgå at fremkalde billige præparater.

Endvidere understreger jeg den billigørelse af den særlig betydningsfulde medicin, som foreslås i § 66. I 1952 udleverede apotekerne særlig betydningsfuld medicin til et samlet beløb af 16 mill. kr. til sygekassemedlemmer. Har forbruget hos ikke-sygekassemedlemmer, der udgør ca. 25 pct. af befolkningen, været af samme forholdsmæssige størrelse — hvad jeg dog ikke tror — vil det samlede forbrug af særlig betydningsfuld medicin beløbe sig til ca. 21,3 mill. kr. Da den foreslåede prisenedsættelse både skal komme sygekassemedlemmer

og ikke-medlemmer tilgode, må nedsættelsen ydes forholdsmæssigt på den fjerdedel af udgiften, som svarer til ikke-sygekasse-medlemmernes bidrag, altså på 5,3 mill. kr. Dette beløb vil derfor kunne nedsættes med en procentdel, der varierer efter forbruget; efter forbruget i 1952 vil det være en procent på ca. 35, når der af apotekerfondens midler stilles de foreslåede 2 mill. kr. til rådighed. Det er en ikke uvæsentlig prissænkning, en nedsættelse, som vil blive mærkbar for alle, der har behov for særlig betydningsfulde lægemidler, og det gælder jo langt den overvejende part af alle sygdomsramte.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale de stillede ændringsforslag og lovforslaget som helhed til vedtagelse.

Marius Buhl: Som det fremgik af ordførerens, det ærede medlem hr. Mærks, redegørelse for udvalgsarbejdet og ændringsforslagene, er det et anseligt lovgivningsområde, vi her har til behandling, mere anseligt og betydningsfuldt, end man måske rent umiddelbart ville tro, et lovforslag, der omhandler en vidt forgrenet virksomhed, der er af interesse for næsten hele befolkningen. Når dertil kommer, at der i lovforslaget var problemer til behandling, som skabte mange principielle modsætningsforhold indenfor udvalget, er det så ligetil, at det har været et langt og også et noget besværligt udvalgsarbejde. Jeg tror imidlertid, det er lykkedes at nå frem til en form, som i det mindste relativt tilfredsstillende alle parter; man har fået anskuelserne bøjet mod hinanden således, at man fra alle sider har kunnet tiltræde lovforslaget. Men ikke alene det. Jeg tror, at lovforslaget har fået en sådan form, at alle de virksomheder, som falder ind under dette område, i tryghed kan arbejde indenfor den nye lov om apotekervæsenets rammer. Efter min bedste overbevisning er ingen gået for nær ved den udformning, lovforslaget har fået, og det kan man jo kun være overordentlig glad for. Det ærede medlem hr. Niels Eriksen omtalte ved første behandling et par spørgsmål angående medicin til kollektiv bekæmpelse af sygdomme indenfor husdyrbruget og salget af visse præparater til anvendelse i foderblandingsfabrikkerne. Disse spørgsmål er tilgodeset i betænkningen, og alt